PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gegužės 5 d.*

Byloje T-449/07

Thomas Rotter, gyvenantis Miunchene (Vokietija), atstovaujamas advokato M. Müller,

ieškovas,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2007 m. rugsėjo 27 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1415/2006-4), susijusio su erdvinio žymens, vaizduojančio dešrelių rinkinį, registracijos kaip Bendrijos prekių ženklo,

* Proceso kalba: vokiečių.

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2008 m. balandžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2009 m. sausio 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2005 m. kovo 17 d. ieškovas Thomas Rotter, remdamasis iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11,

p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 sk., 1 t., p. 146), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra tokios erdvinės formos:

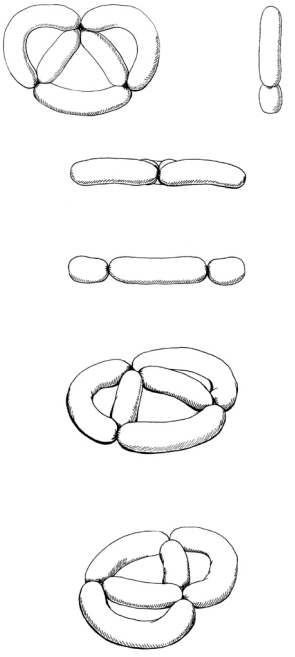

3 Prekės ir paslaugos, kurioms iš pradžių buvo prašoma šios registracijos, priskiriamos peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29, 30 ir 43 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį apibūdinimą:

— 29 klasė: „Mėsa, paukštiena ir žvėriena, mėsos ekstraktai, konservuotos, džiovintos, virtos ir keptos daržovės, kompotai, pienas ir pieno produktai, kiaulienos gaminiai, gaminiai iš bulvių“;

— 30 klasė: „Cukrus, ryžiai, grūdų produktai“;

— 43 klasė: „Maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugos; laikinas apgyvendinimas“.

4 2006 m. rugpjūčio 28 d. Sprendimu ekspertas patenkino paraišką įregistruoti prekių ženklą 43 klasės paslaugoms, bet, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu, atmetė paraišką įregistruoti prekių ženklą 29 ir 30 klasių prekėms, nes prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių.

5 2006 m. spalio 30 d. ieškovas dėl eksperto sprendimo padavė apeliaciją VRDT pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius.

6 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė šią apeliaciją. Apeliacinė taryba manė, kad, kalbant ypač apie kiaulienos gaminius, forma, kurią prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, atitinka penkias atskiras tarpusavyje galais sujungtas dešreles. Apeliacinė taryba patikslino, kad galais sujungti dešreles į nepertraukiamą grandinę yra įprasta praktika, kurią lemia gamyba. Be to, ji konstatavo, kad paprastas vartotojas tokį prekės pateikimą suvoks ne kaip komercinės kilmės nuorodą, o tik kaip vieną iš būdų sujungti kelias dešreles, siekiant jas kartu sandėliuoti ir parduoti. Todėl ji padarė išvadą, kad tai nesuteikia prašomai įregistruoti formai skiriamųjų požymių.

7 2007 m. gruodžio 3 d., t. y. tos pačios dienos, kurią buvo pareikštas šis ieškinys, VRDT skirtu raštu, ieškovas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 44 straipsniu, paprašė susiaurinti prekių ženklo paraiškoje pateikiamą prekių ir paslaugų sąrašą, nurodant tik „kiaulienos gaminius“ ir „maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugas; laikiną apgyvendinimą“, atitinkamai priskiriamus Nicos sutarties 29 ir 43 klasėms. 2008 m. sausio 8 d. ieškovui skirtu raštu VRDT nurodė, kad nuo pranešimo dienos prekių ir paslaugų, kurioms prekių ženklą buvo prašoma įregistruoti, sąraše nurodomi tik atitinkamai minėtoms klasėms priskiriami „kiaulienos gaminiai“ ir „maisto ir gėrimų parūpinimo paslaugos; laikinas apgyvendinimas“.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, taip pat ir patirtas apeliacinėje procedūroje.

9 Per posėdį, atsakydamas į Pirmosios instancijos teismo klausimą, ieškovas nurodė, kad jis prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tik tiek, kiek juo atsisakoma įregistruoti prašomą prekių ženklą Nicos sutarties 29 klasei priskiriamiems „kiaulienos gaminiams“ ir kad atsisako reikalavimo panaikinti likusią ginčijamo sprendimo dalį.

10 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

11 Ieškovas grindžia ieškinį vieninteliu pagrindu, t. y. Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu.

Šalių argumentai

12 Ieškovas tvirtina, kad prašomas įregistruoti žymuo turi skiriamąjį požymį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, todėl jį galima naudoti kaip kiaulienos gaminių komercinės kilmės nuorodą. Šiuo atžvilgiu ieškovas tvirtina, kad prašoma įregistruoti forma labai skiriasi nuo vartotojui įprastos nagrinėjamų prekių pateikimo formos.

13 Pirmiausia ieškovas tvirtina, kad kiaulienos gaminiai prekyboje paprastai pateikiami kiekvienas atskirai ir yra jiems būdingos ritinio suapvalintais galais formos. Prašoma įregistruoti forma nuo šiame sektoriuje įprastos nagrinėjamų prekių pateikimo formos skiriasi dviem aspektais. Pirma, vandenyje verdamos dešrelės ir kepamos ant žarijų dešrelės, kurias sudaro keli elementai, šiuo atveju yra sujungtos, o ne viena nuo kitos atskirtos. Antra, taip sujungti kiaulienos gaminiai neišlaiko savo įprastos ritinio suapvalintais galais formos. Ieškovas patikslina, kad šis kiaulienos gaminių rinkinys sudaro naują originalią formą, panašią į riestainio, bet nevisiškai ją atitinkančią, nes galima pastebėti, kad, skirtingai nei riestainis, ji yra sudaryta iš kelių elementų.

14 Antra, ieškovas tvirtina, kad nagrinėjamas rinkinys neatitinka įprastos dešrelės formos. Konkrečiai kalbant, kiaulienos gaminių pateikimas, sudarant formą, kuri primena kitą žinomą formą, būtent riestainio, priklausančią kito sektoriaus prekėms, nėra įprastas nagrinėjamų prekių pateikimas vartotojui. Būtent dėl tokio kiaulienos gaminių prekyboje neįprasto pateikimo vartotojas pirmiausia pastebės prekę, o tik paskui prisimins kiaulienos produktų formą. Ieškovo manymu, šių kiaulienos gaminių pateikimo forma taps jiems būdingas požymis, pagal kurį vartotojas šiuos gaminius atskirs nuo kitų gamintojų gaminių. Taigi, vartotojo požiūriu, prašoma įregistruoti forma, palyginti su įprasta dešrelės forma, suteikia kiaulienos gaminiams pateikti jos skiriamajam požiūriui būtiną fantazijos elementą.

15 Trečia, ieškovas tvirtina, kad prašoma įregistruoti forma skiriasi nuo vartotojui įprastos nagrinėjamų prekių pateikimo formos dar labiau dėl to, kad išgalvotos kiaulienos gaminių pateikimo formos naudojimas, siekiant paskatinti juos pirkti, pats savaime yra naujas komercinis reiškinys.

16 VRDT nesutinka su visais ieškovo argumentais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

17 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami jokio skiriamųjų požymių neturintys prekių ženklai.

18 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyti žymenys negali atlikti pagrindinės prekių ženklo funkcijos, t. y. nurodyti prekės ar paslaugos komercinės kilmės, kad vartotojas, kuris įsigyja šiuo prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, vėlesnio įsigijimo metu galėtų pasirinkti tą pačią prekę ar paslaugą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba kitą, jeigu ji buvo neigiama (žr. 2005 m. gruodžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Bic prieš VRDT* (*Žiebtuvėlio su akmenuku* forma), T-262/04, Rink. p. II-5959, 20 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

19 Prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas, pirma, atsižvelgiant į prekes arba paslaugas, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, ir, antra, atsižvelgiant į tai, kaip nagrinėjamas prekes ar paslaugas suvokia atitinkama visuomenė, kurią sudaro šių prekių arba paslaugų vartotojai (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo

Teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-473/01 P ir C-474/01 P, Rink. p. I-5173, 33 punktą; 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Neumann prieš VRDT (Mikrofono galvutės forma)*, T-358/04, Rink. p. II-3329, 32 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

20 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad iš prekės formos sudarytų erdvinių prekių ženklų skiriamųjų požymių vertinimo kriterijai nesiskiria nuo tų, kurie taikomi kitų kategorijų prekių ženklams (šiuo klausimu žr. 2007 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Develey prieš VRDT*, C-238/06 P, Rink. p. I-9375, 80 punktą; šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *Mikrofono galvutės forma* 41 punktą).

21 Tačiau taikant šiuos kriterijus atitinkamos visuomenės suvokimas erdvinio prekių ženklo, sudaryto iš pačios prekės formos, atveju ir žodinio arba vaizdinio prekių ženklo, kurį sudaro juo žymimų prekių nevaizduojantis žymuo, atveju nebūtinai yra toks pats. Iš tiesų paprasti vartotojai neturi įpročio preziumuoti prekių kilmės remdamiesi jų arba pakuotės forma, nesant grafinių arba tekstinių elementų, ir todėl gali pasirodyti, kad sudėtingiau nustatyti tokio erdvinio prekių ženklo skiriamąjį požymį nei žodinio ar vaizdinio prekių ženklo skiriamąjį požymį (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 20 punkte minėto sprendimo *Develey prieš VRDT* 80 punktą ir šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *Mikrofono galvutės forma* 42 punktą).

22 Be to, paprasto vartotojo pastabumo lygis gali kisti, nelygu nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorija (1999 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 26 punktas). Todėl kasdienio vartojimo prekių, parduodamų už palyginti mažą kainą, išvaizdos atžvilgiu paprasto vartotojo pastabumas nedidelis.

23 Galiausiai, siekiant įvertinti, ar iš kelių elementų sudarytą formą atitinkama visuomenė gali suvokti kaip kilmės nuorodą, reikia ištirti šio junginio sudaromą bendrą įspūdį (šiuo klausimu žr. 2001 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT* (*Stačiakampė tabletė su intarpu*), T-129/00, Rink. p. II-2793, 54 punktą).

24 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia nagrinėti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad forma, kurią prašoma įregistruoti kaip prekių ženklą, neturi skiriamųjų požymių.

25 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad nagrinėjamos prekės, t. y. kiaulienos gaminiai (*Wurstwaren*), parduodamos ne tik specializuotose mėsos parduotuvėse, bet ir prekybos centrų specialiuose bei šaldytų produktų skyriuose. Tai yra kasdienio vartojimo prekės, skirtos paprastam Europos Sąjungos vartotojui.

26 Reikia pripažinti, kad prašoma įregistruoti forma, t. y. kelių dešrelių rinkinys, skiriasi nuo įprastos ir labiausiai paplitusios nagrinėjamų prekių formos, t. y. dešrelės formos.

27 Be to, reikia nurodyti, kad tokiam teiginiui ieškovas neprieštarauja. Iš tiesų ieškovas pats tvirtina, kad prašomą įregistruoti formą sudaro kelios tarpusavyje aiškiai sujungtos dešrelės, sudarydamos riestainį primenančią, tačiau nevisiškai jo formą atitinkančią formą. Taigi Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad erdvinis prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra sudarytas iš penkių atskirų tarpusavyje galais sujungtų

dešrelių. Vadinasi, šiuo atveju reikia nagrinėti Apeliacinės tarybos atliktą dešrelių rinkinio formos skiriamųjų požymių vertinimą, atsižvelgiant į bendrą šio rinkinio sudaromą įspūdį.

28 Pirma, dėl ieškovo argumento, kad prašoma įregistruoti forma turi skiriamąjį požymį, nes joje pateikiamos ne atskiros, o tarpusavyje sujungtos dešrelės, pakanka pabrėžti, kad, kaip Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, dešrelių sujungimas galais, siekiant jas kartu sandėliuoti ir parduoti, yra prekyboje įprasta praktika.

29 Antra, dėl ieškovo argumento, kad prašomos įregistruoti formos skiriamąjį požymį lemia ir tai, kad dešrelės šiame rinkinyje neišlaiko savo įprastos ritinio suapvalintais galais formos, reikia pažymėti, kad ieškovas prašomą įregistruoti formą, sudarytą iš kelių dešrelių, lygina tik su, jo teigimu, tipiška vienos dešrelės forma. Kadangi, kaip tai pripažįsta ir pats ieškovas, nagrinėjamas rinkinys yra pastebimas, toks palyginimas yra akivaizdžiai netinkamas, o šis argumentas aiškiai neturi faktinio pagrindo.

30 Todėl, kitaip nei tvirtina ieškovas, iš šio sprendimo 28 ir 29 punktuose pateikto abiejų nurodytų argumentų nagrinėjimo matyti, kad nebuvo įrodyta, kuo prašoma įregistruoti forma labai skiriasi nuo įprastos dešrelių pateikimo prekyboje formos.

31 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nagrinėjamos prekės, t. y. kiaulienos gaminiai, yra kasdienio vartojimo prekės, todėl paprastas vartotojas nesuvoks prašomos įregistruoti formos kaip minėtų prekių komercinės kilmės nuorodos.

32 Šios išvados negali paneigti ieškovo argumentas, kad dešrelių pateikimas rinkinio forma, primenančia kitam maisto produktų sektoriui priskiriamą žinomą formą, t. y. riestainį, taip pat nėra įprastas prekės pateikimas vartotojui.

33 Iš tiesų, kaip pripažįsta pats ieškovas, nors prašoma įregistruoti forma primena riestainį, tačiau visiškai jo formos neatitinka. Todėl, kaip tai jau nurodyta šio sprendimo 30 punkte, nors prašoma įregistruoti forma yra originalus, netgi neįprastas kiaulienos gaminių pateikimas, paprastas vartotojas nesusies jos su riestainio forma ir suvoks tik kaip penkių tarpusavyje sujungtų dešrelių rinkinį.

34 Šios išvados negali paneigti ir ieškovo argumentas, kad prašoma įregistruoti forma juo labiau skiriasi nuo formos, kuria nagrinėjamos prekės paprastai yra pateikiamos vartotojui, nes išgalvotos kiaulienos gaminių pateikimo formos naudojimas, siekiant paskatinti juos pirkti, pats savaime yra naujas komercinis reiškinys.

35 Iš tiesų, pagal nusistovėjusią teismo praktiką prekių ženklo paraišką pateikusio asmens vykdoma arba numatyta konkreti prekybos koncepcija, kuri priklauso nuo atitinkamos įmonės pasirinkimo ir kuri po registracijos gali būti pakeista, yra veiksnys, negalintis turėti įtakos prekių ženklo galėjimo būti įregistruotam vertinimui (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (TELE AID)*, T-355/00, Rink. p. II-1939, 42 punktas; 2003 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Axions ir Belce prieš VRDT (Rudos spalvos cigaro forma ir paauksuoto luito forma)*, T-324/01 ir T-110/02, Rink. p. II-1897, 36 punktas).

36 Iš pateiktų argumentų matyti, jog Apeliacinė taryba teisingai manė, kad prašoma įregistruoti forma neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.

37 Vadinasi, vienintelį ieškovo pateiktą pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš Thomas Rotter bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2009 m. gegužės 5 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.